SÖMÜRÜCÜYE YUMRUK

On beş günlük Siyasi Gazete

SINGER FABRiKASINDA IŞGAL

SİNGER KUMPANYASI bir AMERİKAN ŞİRKETİDİR. Yıllarca Amerikadan Türkiyeye bu makinalar gelmiş, her şehirde kurdukları şubeleri vasıtasıyle halkımıza satılmıştır. Ve nihayet Amerikalı Patronlar nakliye masrafından kurtulmak, daha az işçilik ücreti vermek, makinayı daha ucuza maledip, daha fazla para kazanmak için Türkiyede (İstanbul'un Kartal mıntıkasında) bir montaj fabrikası kurmuşlar ve makinaların burada monte etmeğe başlamışlardır. Fabrikanın başında bir AMERİKALI MÜDÜR, TÜRK İŞÇİLERİNİ KÖLE GİBİ ÇALIŞTIRMAKTADIR. İşte Singer fabrikası budur ve Türk işçileri bu fabrikayı işgal etmişlerdir. NEDEN?

İşverenlerin, tatlı kârlarını sürdürmek için işçileri istedikleri sendikalarda birleştirmemeleri en büyük arzularıdır. Ş i m d i SİNGER olaylarında Amerikalı patronun işçileri kendi istediği sendikada birleştirmek istemesinden doğmuştur. Fabrikada çalışan 500 işçiden 350 tanesi patronun istediği sendikadan (Çelik—İş Sendikası) istifa edip, kendi sendikasına (MADEN İŞ SENDİKASI) girmek istemiştir. Buna kızan Amerikalı Müdür, üç işçiyi fabrikadan atmış ve böylece işçilere gözdağı vermek istemiştir. Onun gayesi, Türk işçisini ucuza çalıştırıp kazancını artırmak ve Amerikadaki patronlarına daha fazla para göndermektir. Fabrika işçileri direnmeye karar vermişler, işten atılan arkadaşlarının tekrar işe alınmasını istemişler fabrikayı işgal etmişlerdir. Bunun üzerine TOPLUM POLİSİ fabrikayı abluka altına almış, GAZ BOMBALARI ile İŞÇİLERE TAARUZ ETMİŞTİR. İşçilerde kendilerini demir parçaları ile korumaya çalışmışlardır. Üç saat süren mücadele sonunda her iki taraftan yaralananlar olmuştur. Toplum Zabıtası Müdürü, işgale son verildiği takdirde işçilere hiç bir şey yapılmayacağını söylemiş, bunun üzerine işçiler marşlar söyliyerek fabrikayı terk etmişlerdir. Fakat toplum zabıtası sözünde durmamış dışarı çıkan işçilerden 114 tanesini nezaret altına almıştır. Bunların ifadeleri alınmış, 20 tanesi tutuklanmış geri kalanlar serbest bırakılmıştır. Sonradan öğrenildiğine göre tutuklanan 20 işçi karakollarda fena halde dövülmüş ve bazıları falakaya yatırılmıştır.

Olay yerinde incelemelerde bulunan TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ İstanbul milletvekili SADUN AREN bu durumu Büyük Millet Meclisinde açıklamıştır. Ve: «SİNGER işvereni, Türk İş Kanunlarına, işçilerin gelenek ve inançlarına saygı göstermemiştir. İşçilere esir muamelesi yapmıştır. Bu yüzden işçiler grev yapmıştır. Fabrikayı işgal etmiştir. Toplum polisi işçilere insafsızca saldırmıştır. Bazı işçileri falakaya yatırmıştır.» demiş ve hükümetten tedbir alınmasını istemiştir. Şimdi ise fabrika kapatılmış ve işçiler açıkta bırakılmıştır.

ihmal yüzünden ocak ağızlarından kan sızmağa başladı:

10 günde 13 işçi kardeşimizi kaybettik!..

" Nezle olmamak için evlerine hususi otomobille giden kapıkullarının işçilere yaptıkları kötülük yetti artık.. "

1968, 1969'a bağlayan son gün, zengin takımı YILBAŞI EĞLENCESİNE hazırlanırken, Kozlu da beş işçi kardeşimiz yerin yüzlerce metre altında GRİZU İLE YANDI.. Parababaları

(Devamı 4 ncü sahifede)

işçi arkadaşlar

İşçi arkadaşlar,

1968 yılında ne gördük? Her gün gazetelerde bir GREV haberi. Her gün gazetelerde bir LOKAVT haberi. Ve bazen de İŞGAL haberi. Bütün bunlar yeni yılda, 1969 yılında da devam edecek. İktidarın işverenlerden, yana patronlardan yana idaresi devam ettikçe hayat her geçen gün daha da pahalılaşacak. Zamlar birbirini takip edecek. Zaten yetmiyen işçi ücretleri daha da yetmez olacak. Ve bu arada zengin sınıflar daha da zenginleşecek. Fakirler ise daha da fakirleşecek.

Toplu sözleşmelerle alınan zamlar, artan fiyatlar karşısında çoktan eridi bile. Hükümet zamlarla, vergilerle topladığı paraları borç adı altında patronlara dağıttıkça, dış memleketlerden borç üstüne borç aldıkça bu sıkıntıların ve bu olayların sonu gelir mi?

Demekki toplu sözleşmelerle zam almakla bu işin sonu gelmez. Bunun adı İKTİSAT MÜCADELESİDİR. Yani günlük ihtiyaçları karşılama mücadelesi. Ama asıl mücadele iktidar mücadelesidir. Yani SİYASİ MÜCADELE. Bu mücadele yapılmadıkça zamların sonu gelmez, sıkıntılar bitmez.

SİYASİ MÜCADELE yani İKTİDAR MÜCADELESİ yapıp, iktidar ele geçirilirse o zaman kanun yapma hakkı emekci sınıflara geçer. Ancak onlar kendi menfaatlerine uygun kanun çıkartabilirler. Ancak onlar zenginlere para dağıtmayı durdurup fakir halkın ihtiyaçlarını karşılayacak yerlere para yatırırlar.

Muazzam fabrikalar yapılır. İŞSİZLİĞE PAYDOS. Her yere hastahane ve doktor. HASTALIĞA PAYDOS. Ucuzluk yaratılır. ZAMLARA PAYDOS. Ve artık İNSANIN İNSAN TARAFINDAN SÖMÜRÜLMESİNE PAYDOS.

İşte bütün bunlar işçi sınıfının öncülüğü etrafından birleşmiş emekci sınıfların, siyasi bir teşkilat içinde birleşip iktidara geçmesiyle olur. Ve böylece Türk emekci halkı kendi elleriyle kendi partisini iktidara getirir. Kendi iktidarını yani SOSYALİZMİ kurar.

İşçiler; Seçimler geliyor. Geçen üç sene içinde neler oldu? Kimin kimden yana olduğu meydana çıktı. Emekci sınıfların kendi partileri içinde birleşip diğer partilerle mücadele etmesinin zamanı gelmiştir, Bu mücadele günlük ihtiyaçların giderilmesi mücadelesi, İKTİSADİ MÜCADELESİ değil, iktidar mücadelesi yani SİYASİ MÜCADELEDİR. Bu mücadele daha da zor olacaktır. Zengin sınıfların partileri iktidarı emekcilere kaptırmamak için çeşitli oyunlar oynıyacaklar, türlü numaralar çevireceklerdir. Bunlara dikkat etmeliyiz.

1969 senesi TÜRK İŞÇİ sınıfı ve onun öncülüğü etrafından toplanmış bütün emekci sınıflar için başarı dolu olsun.

SÖMÜRÜCÜYE YUMRUK.

FİSKE

Demirel'in Mantığı

Demirel Singer grevinden söz ederken:

Müteşebbislerde ürkmesinler bundan, devletin mal ve can güvenliğini koruyacak kuvveti vardır, diyor . . . . . .

Yani devlet patronların malını ve canını koruyacak kadar güçlüdür, demek istiyor . . . . .

Ya peki Zonguldakta kurşunlanan işçilerin canı, karakollarda işkence edilen işçilerin canı, işsizlikten sürünen insanların canı can değilmidir? Bunları kim koruyacaktır. 20-1-1969

Çetin Altan

GERÇEK:

Üniversite Talebeleri işçi—köylü için savaşmaktadırlar

HÜSAMETTİN GÜVEN

Gazetelerde sık sık okuruz, Üniversite talebeleri boykot yaptı. Üniversite talebeleri üniversiteleri işgal etti.

Acaba bu talebeler bunu niçin yapmaktadırlar. Bunun üzerinde duralım. Evvelâ üniversitelerde öğretilen dersler Kapitalist denen zengin sınıfın yararına derslerdir. Tabir caizse İşçi—Köylü nasıl kazıklanacak, onların sırtından nasıl zengin olunacak, bir koyup beş nasıl kazanılacak şeklindedir.

Yarının yönetici durumuna gelecek bu gençler; elbetteki Türk işçisinin, Türk köylüsünün yararına bir eğitim görmek arzusundadırlar.

Kimin için okuyor? Kime faydalı olacak? Elbetteki kendi milleti için ve kendi milletine yararlı olmak için okuyor ve okumak istiyor. Bütün bunlara rağmen hala ona Türkiyeyi soyup soğana çevirmek ve gavurlarla işbirliği yapacak şekilde dersler verilirse, halkın yani işçinin—Köylünün sefaleti nazarı itibara alınmadan sadece kasalarını doldurmak için okutuluyorsa, elbetteki bu evlâtlarımız buna karşı koyacaklardır. Bunun için kendilerine düşen görevi yerine getireceklerdir.

Şu halde: Türkiyeyi Türk Köylüsü—Türk işçisi ve onun okumuş evlatları kurtaracaktır. Türkiyenin tek kurtuluş yolu budur. Bu üniversite öğrencilerinin gerçek inancıdır.

YURT HABERLERİ

GRİZU İNFİLÂKI

EKİ Kozlu Bölgesi Uzun Mehmet ocağında GRİZU patlaması olmuştur. Beş işçi arkadaşımız ölmüştür.

Üzülmez Bölgesi Dilaver ocağında da göçük olmuş ve bir işçi arkadaşımızda bu kazada ölmüştür.

Uzun Mehmet kuyusundaki grizu infilâkı nakıs 425 de yani deniz seviyesinden 425 metre aşağıda olmuştur. Lağım çalışmaları sırasında grizu patlaması neticesinde göçükte olmuştur. Yanarak ve göçükte kalarak ölen işçi arkadaşlar şunlardır: Devrek İlçesinden Kâzım Doğan, Hüseyin Baş, Cemal Turgut, İbrahim Dost, Hamdi Aydın'dır.

Küçük zam istekleri için işçileri kurşunlayan iktidar, işçilerin can emniyeti icin esaslı tertibatları almadığı gibi, işçilerin sağlığında insan gibi yaşamalarına engel olan Kapitalizme dümen tutmaktadır.

BASKI KANUNU

Emekçi halkımıza hizmet eden Sosyalist basına ağır cezalar getiren «Temel Hak ve Hürriyetler Kanununun» tasarısı bugünkü iktidar tarafından açıklanmıştır.

Yeni suç ve cezalar getiren bu tasarı kanun, hakim sınıfların menfaatine zarar verecek her türlü yayınlar için en az bir yıldan başlamak üzere ağır cezalar getirmektedir.

BÜTÇE GÖRÜŞMELERİ

Bütçe Karma Komisyonunda Maliye Bakanlığı Bütçe Görüşmesinde TİP İstanbul Milletvekili Sadun Aren vergi adaletsizliğini ortaya koymuş, emekçi halkın ithalât ve ihracat yapan patronlardan daha çok vergi verdiğini, genel adaletsizliğin giderilmesini belirtmiş, ithalâtdan damga resminin arttırılmasını istemiştir.

EREĞLİ DEMİR ÇELİK FABRİKASINDAN HABERLER

1 — Ereğli Demir Çelik Fabrikalarında, Soğuk Haddehane kısmında üretilen yassı mamul (Teneke) 1 milyon tonu bulmuştur.

Malı üreten işçiler yine fabrikalarda çalışırken, kapitalist düzende olan gereğince, fabrikanın yerli ve yabancı (Amerikalı) idareci, müdür, genel formen v.s. mutlu günleri kutluyorlar. Pepsi Kola, Pasta, v.s. içiliyor, yeniyor. Bu arada sayın baylar, rahatsız olmamak için hatlardan birini (soğuk makası) durdurup, işçilere lütfen ikramda bulunuyorlar. Ama işçilerin çoğu bu durumu kabul etmiyor. Tabi yiyecekler ortada kalıyor.

2 — Fabrika, bütün kapitalist kurumlar gibi (bankalar, sigortalar v.s. gibi) yeni yılda takvim, cüzdan, anahtarlık gibi ciciler dağıtıyor. Sanki bunun ne gereği var. Lüks neye gerek. Ama bunlarda işçilerden gayrı herkesin eline geçiyor tabi. Geçsin bakalım.

3 — 16 Ocak 1969 günü fabrikada çalışan işçi Faik Kubilây, kok doldurmakta olan deponun yanında vazifede iken birden dengesini kaybetmiş ve deponun içine düşerek ölmüştür. Ancak, bakın ki bütün fabrika işçileri üzüntü içinde iken, mutlu günlerini kutlayan o yetkili şahıslar «Orada bulunmasaydı da ölmeseydi» tarzında konuşuyorlar.

Bunun nedenleri ne?

(Devamı 4 ncü sahifede)

(1887–1932) Kömür Ocaklarında 45 Yıl

ETEM ÇAVUŞ ANLATIYOR:

(Etem Yemelek)

— 2 —

Madene ondört yaşında geldim. O zamanlar Dilâver Paşa Nizamı vardı. Bahriyenin işlettiği beylik ocaklara yeniçeri devşirmesi gibi işçi yollanırdı, Köy muhtarı, belirli zamanlarda, çayırlarda, harman yerlerinde köy çocuklarına güreş tutturur veya başka şekillerde kuvvet denemeleri yaptırarak kömür ocakları için ayırırlardı. Sırtlarında otuz kara okka çekecek kadar serpen köy çocukları toplanır, esamileri «tertip defterine» yazılır ve aybaşlarında; Haydi bakalım filân ocağa komutuyla madene gönderilirlerdi. Kaytarmağa kalkışanların cezası ağır olurdu: Bir bahriye çavuşu, iki süngülü askerle çıkagelir, o zaman yol azığı yerine palaska kayışı yiye yiye ocağa gi derdin. Dayak yediğin bir yana, üstelik, arkadaşların çalışma sürelerini doldurup köylerine dönerlerken sen ikinci tertipte angarya olarak çalışırdın.

Köylerde, sırtında otuz kara okka taşımağa elverişli erkekler iki guruba ayrılırdı. Birinci gurup köyden çıkar maden ocaklarında oniki günlük mükellefiyetini tamamlayıp dönerken onlardan boşalan yeri doldurmak için ikinci gurup yola çıkarılırdı.

Hiç unutmam: Kömür ocaklarına ilk gelişim, Şubat ayının dondurucu bir gününe rastlar. Devrek'in Çomaklar köyünden Zonguldak'a ineceğiz. Her taraf kar kapatmış, karakış bütün şiddetiyle ortalığı kavuruyor.

Muhtar ağa, köy odasında bizi karşısına aldı: Yedi çocuğuz; köyden ocaklara gidecek ikinci tertip işçi arasına biz de karışacağız. Muhtar ağa:

«—Ey çocuklar! Artık delikanlı oldunuz, beylik ocakları s i z i gözlüyor. Haydin bakalım, çavuşlarınıza muti olun. Çomarların yüzünü kara çıkarmayın!» dedi.

Çarıkları çektik, ayaklarımıza geyleleri bağladık; yol azığımızı torbalara yerleştirdik; yola düzüldük. O zamanlar yol falan mı var... Üç günde güç belâ vardık madene.

TÖRENLE KÜFECİLİĞE BAŞLADIK

Kömür ocağına ilk girişimizin bir de beylik töreni yapıldı. Biz yedi acemiyi bir çavuş ardına taktı. Elimizde yağ kandilleri iki büklüm yürüdük. O tarihlerde ocaklar yeni işletilmeğe başladığı için şimdilerdeki gibi kuyular derine inmemişti. Sualtı

(Devamı 4 ncü sahifede)

HUKUK KÖŞESİ :

İş Kazalarından Doğan Davalar

'Kan Parası'

SABRİ ERYILMAZ —AVUKAT—

Hemşerim,

Bundan evvelki sayılarda hangi kazaların iş kazası sayıldığını ve iş kazasına uğruyan bir işçinin Sigortadan ne gibi yardımlar alacağını anlattım. Şimdi iş kazası sonucu işletme aleyhine açılan TAZMİNAT DAVALARINI anlatacağım.

İş kazasına uğruyan bir işçi gerekli tedaviyi görür. İstirahatli kalmışsa istirahat parasını alır. En sonunda Sigorta tarafından heyet muayenesine sokulur. Sigorta işçiye malûliyet bağlar Bu malûliyet nisbeti yüzde kaç olursa olsun, işçinin, çalıştığı iş yerine (Meselâ EKİ'ye) karşı tazminat davası açmak hakkı vardır. Eğer kaza sonunda işçi ölmüşse bu davayı geride kalan varisleri açar. Karısı, çocukları, kardeşleri, anası, babası bu davaya dahil olur. Herkesin hakkı ayrıdır, dava açmıyanın parası kalır. Ötekilere pay edilmez, her mirasçı kendi hakkını alır.

Hemşerim böyle bir kaza başına gelirse yapacağın işler şunlardır.

1) Önce sigorta muayenelerini tamamlayıp, malûliyetini alacaksın.

2) EKİ. Müessese Müdürlüğüne dilekçe verip, kazadan dolayı hakkın olan tazminat parasını (KAN PARASI) istiyeceksin. Şimdi işletme bu kaza paralarını mahkemesiz ödemek kararını aldı. Onun için avukata gitmeden önce, işletmeye git, hakkını iste.

3) Eğer işletme tam hakkını vermezse veya sen doğrudan doğruya işletmeden değilde mahkeme yoluyla paranı almak istersen o zaman bir avukata git. Fakat sakın kendini simsara kaptırma, hiç bir aracı kullanma. Kendin doğrudan

(Devamı 4 ncü sahifede)

Bir Bu Eksikti

Feza Kulübü ve Zonguldak

Ocak ayının başında Zonguldakta bir kulüp açılmış adı Feza Kulübü. Kurucuları sorarsanız, Zonguldak Valisi, Belediye Reisi, EKİ. Umum Müdürü ve bunların seviyesindeki Zonguldağı idare eden bürokratlardır. Gönlümüz isterdiki, o kulüpten önce on temmuz mahallesinin Ayıldız ve Karafatma sokaklarındaki çamurlu yolları yapsınlar. Ve çocuklarımız çamurlara bata bata okullarına gitmek zorunda kalmasalar. Ve bütün bunlar dururken meğer bizim Vali, Belediye Reisi ile Umum Müdürümüz neler düşünüyorlarmış. Feza kulübü kurup Fezaya gitmek. Feza kulübü deyince ilk defa aklımıza yedi kat gök kubbü gelir. Tabii bu yüksek zevat yedi kat yerin dibine inecek değildi ya!.

Köylerde hastasını, doğum yapacak hatunlarını doktora götürecek yollar yokken, şehrin içinde fukara mahallelerinden çocukların okula gidecek yolları yokken, bizim Zonguldak idarecileri feza (Gök) yolculuğuna hazırlanıyorlar. Vali, Belediye Reisi ve Umum Müdürümüz köylerdeki yolları, belediye dahilindeki fakir mahallelerin yolları ile işçi mahallelerinin yollarını yapmadan Feza kulübünün kurucuları olabiliyorlar!.

Zonguldakta zenginlerin oturdukları semtler, EKİ. kodomanlarının oturduğu mahallelerde yollar muntazamdır. Her türlü ihtiyaçları t e m i n edilmiştir. İtfai ve hasta arabaları her zaman hazır olabilir. Yolları muntazam ve aydınlatılmıştır. Hanları var, gelirleri takırında. Ne kaldı. Fezaya uçmak. *Biz* işçiler, köylüler iyi düşünelim, taşınalım. Bu idareciler bu duruma göre bize ne yol yaparlar nede başka birşey.

Onun içindir ki Türkiye İşçi Partisi içinde birleşerek iktidara kendimiz gelmeliyiz. İktidar, yani parlamentoda ekseriyet, İl Genel Meclislerinde, Belediye Meclislerinde mutlak çoğunluk. O zaman kanunları bizim için biz yapacağız. Valimizde Feza kulübü yerine yol, okul, su işleri yapacak. Hizmetler halk için halkla beraber yapılacak.

Bu davamıza sahip çıkmazsak fukaralık, işsizlik, pahalılık her gün artar. Ne yolumuz yapılır, ne hastahanemiz, ne okulumuz.

Onlarda bizle alay eder gibi feza kulübü kurar keyiflerine bakarlar.

İŞÇİ

KAPİTALİZM

Kapitalizm verimsiz ve israfa dayanan, akla aykırı, adaletsiz bir sistemdir. Ve yok olma yolundadır.

Kapitalizm, çalışmak isteyen herkese her zaman yararlı İŞ sağlamaz. Fakat, vücutca ve fikirce sağlam binlerce insanın çalışmadan yaşamasına ezilen emekçiler sayesinde imkân verir.

Kapitalizm, insanları ve malzemeleri son derece gereksiz ve faydasız LÜKS mal yapmada (üretimde) harcar. Fakat gerekli ve faydalı ihtiyaç maddelerini yapmaz, mani olur.

Kapitalizmin tek önem verdiği şey, KAR ve YÜKSEK FİATTIR. İnsan ihtiyaçlarının karşılanmasına önem vermez.

Kapitalist sistem, halkı birbirleriyle çatışan sınıflara böler.

Kapitalizm, kardeşlik ve dostluk içinde beraber yaşıyan insanlardan meydana gelmiş, birleşik bir topluluk değildir. Çalışan sınıfla, üretim araçlarına sahip olan sınıf tarzında ikiye bölünmüştür.

Kapitalizmin temel taşı EŞİTSİZLİK'dir. Bunun içinde adalet

(Devamı 4 ncü sahifede)

Doğum Mütehassısınız Konuşuyor

Mütehassıs
Dr. Haldun Çerçel

Hanım kardeşlerimiz,

Geçenki yazımızda gebe olan bir kadının doğum yapacağı günü nasıl hesapliyacağını anlatmıştık. Ancak bir kadının adet görmemesi her zaman gebe olduğuna delâlet etmez. Meselâ, âdetleri yeni başlayan çok genç kadınlar ve 40 yaşından büyük kadınlar adet görmedikleri halde gebe olmıyabilirler. Ayrıca, kâfi gıda alamayanlarda, büyük üzüntü ve sıkıntısı olanlarda ve bazı hastalıklarda da âdet kesilmesi olabilir.

O halde, bir kadın gebe olup olmadığını nasıl anlayacaktır?

Evvelâ birkaç defa doğum yapmış olanlar gebeliklerini belki kolayca farkedebilirler. Fakat biz hiç doğurmamışlarıda gözönünde tutarak bu mevzu üzerinde biraz duralım.

Gebe olan bir kadında âdet kesilmesi yanında şu alâmetlerde görülebilir.

1 — Bulantı ve kusma: Ekseriya âdet kesilmesinden 15 gün sonra başlar. Üçüncü ay sonuna kadar devam eder, Bilhassa sabahları görülür.

2 — Aşerme: Bazı gıda maddelerine, hatta kireç kömür gibi normalde yenilmeyen maddelere aşırı derecede istek duyulmasıdır.

3 — Yüzde, göğüs ve karında koyu renkli lekelerin hasıl olması.

4 — Sık sık idrara çıkma, ve nihayet

5 — Karnın büyümesi ve beşinci aya doğru çocuk hareketlerinin duyulmağa başlaması.

Ancak, gebeliğin kat'i olarak teşhisi hekim muayenesi ile mümkündür. Bir çok hastamız sırf bunun için bize müracaat ederler. Fakat bizim de, bazen basit bir muayene ile teşhis edemediğimiz, yahut da çocuğun canlı olup olmadığına karar veremediğimiz vakalar vardır. Böyle hallerde, birkaç aya kadar âdet gecikmesi olanlarda idrar muayenesi yaparız. Beş aydan büyük gebeliklerde ise Röntgen filmi çekeriz.

Bundan sonraki yazımızda, anne ve çocuğun sıhhati bakımından gebelikte dikkat edilmesi gereken hususlardan bahsedeceğiz.

Ethem Çavuş anlatıyor:

işleyebilmek için gerekli fenni araçlar yoktu. ocaklarda mostra işleniyordu.

Anayolu geçtik. Kılavuzlara vardık. Devrin ilkel çalışma usulüne göre kazmacılar akşamdan kömürleri kazmışlar, dışarı çıkacak stoku hazır etmişlerdi. Çavuş hepimize otuzar kara okkalık birer küfe verdi. Doldurucu işçi, küfelerimizi doldurdu, özenti ile anayola küfe çekmeğe başladık. Ocakta acemi diye çağırılmamız, birkaç tertip köye gidip gelinceye kadar sürdü.

Artık yeraltının köşesini bucağını öğrenmiş, yaman bir küfeci olmuştuk. Kazmacıların akşamdan potkobaç çekip hazırladıkları kömürleri sırtımızda anayola taşıyor, anayolda ağaçtan yapılmış yollar üstünde yürüyen tahta arabalara boşaltıyorduk.

İŞ BAŞI İŞARETİ HOROZ SESİ İDİ

Bizim madenlere geldiğimiz dönemde günlük çalışma süresi, «Gündoğumu—Günbatışı» arasında kalan süreydi. Şu var ki biz daima, gündoğumuna göre değil, ne zaman horoz öterse o vakit ocaklara sürülürdük. Gün doğmayınca horoz öter mi? O zamanın maden sahipleri veya işletmecileri horozları vakitsiz öttürmenin yolunu bulmuşlardı. Bu iş için özel olarak beslenen horozların kümesi önünde daha şafak sökmeden bir kandil götürülür, kandilin ışığına aldanan horozlar hep birden ötmeğe başlardı.

İşte işbaşı işareti buydu.

Horoz sesiyle birlikte harekete gelen işbaşılar, ocaktaki gezlı sulardan yanmış tabanlarımıza: «Kalkın ulan, yürüyün ulan..» diye suda ıslatılmış kamçıları yapıştırırlardı. Çok defa ateş üstündeki sacda yapıştırdığımız mısır ekmeklerimizi bile almadan ocağı boylardık. Üstümüz başımız ise, lime lime ve ayaklarımız çıplak.

İşbaşılar bizi aç karnına ocağa sürerken, şafak sökmeden ötmeğe başlayan «usta horozlar»ı ayıklanmış mısırla beslerlerdi.

Devamı gelecek sayıda

işçi kardeşimizi kaybettik

ve onların iktidarı olan AP nin havzadaki kapıkulları alkol mahmurluğundan henüz uyanmamışken, grizu ile yanan işçi kardeşlerimizin taze cesetleri toprak altından henüz alınmamıştı...

Daha sonraki günlerde, üst üste meydana gelen feci kazalarda dokuz yiğit işçi daha ezilerek, parçalanarak can verdiler...

On gün içinde hayatlarını kaybeden 13 işçinin ölümleri olayına, zengin uşakları «Görünmez kaza» demektedirler. Bu yalandır! Hem de iğrenç bir yalan.. Çünkü meydana gelen ölümlü kazalar görünmez kaza falan değil, tam aksi görünen kazadır ,işçinin hayatını kedi—köpeklerin hayatından daha önemsiz görenlerin ihmali sonucu meydana gelmiş kazalardır bunlar...

AMA HAYIR! ONLARA, YETTİ ARTIK! DEMENİN ZAMANI GELMİŞTİR.

İŞÇİLER öz partileri olan TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ ÇATISI ALTINDA TOPLANARAK bu iğrenç sömürüye son vermeli, kendi hayatlarını kendileri garantiye almalıdırlar.

VAZİFE BAŞINDA ÖLEN YİĞİT İŞÇİ KARDEŞLERİMİZİN AZİZ HATIRALARI ÖNÜNDE YÜREĞİMİZ KANAYARAK EĞİLİYORUZ. IŞIKLAR İÇİNDE YATSINLAR.

SÖMÜRÜCÜYE YUMRUK

Milyonlarcadân biri

Maden işçisi Halil Zeybek'e zengin iktidarlarının oynadığı oyun!

Türkiye'de gelmiş geçmiş bütün iktidarlar, yoksul halk yığınlarının karşısında yer almıştır. Bunun sebebi, iktidar sahiplerinin, halk yığınlarının emeğini sömürerek zengin olan kimselerin bizzat kendileri olmasıdır. Yani halkı soyup soğana çevirenlerle, devleti yönetenler aynı sınıfın insanlarıdır. Kısaca, Dünyadaki bütün kapitalist toplumlarda olduğu gibi, Türk toplumu da yüzyıllardan beri EZENLER VE EZİLENLER diye iki büyük sınıfa ayrılmıştır. Halk yığınlarını yani emekçileri ezenler, üretim araçlarını, banka kredilerini, ithalât ve ihracatı, devletin yönetimini ellerinde bulundurmuşlardır. Ellerinde üretim aracı olmıyan emekci sınıfı ise, daima bu hakim sınıfa hizmet etmiş, onların kasalarına tıka—basa altın doldurmak için didinip durmuşlardır.

Zengin sınıf zaman olmuş halk yığınlarını ezerek, döverek, kurşunlıyarak kendisine hizmet ettirmiştir. Zaman olmuş, sinsice manevralar çevirip yüze gülmüş, emekci sınıfını bu defa arkadan hançerlemiştir. Günümüze kadar bu iğrenç sömürü çeşitli kılıklara bürünerek sürüp gelmiştir.

Aşağıda anlatacağımız olay, yukarıda söylediğimiz sözleri doğrulayan küçük bir örnektir.

Karadeniz Ereğli'nin Çiğdemli köyünden olan Halil Zeybek bir maden işçisidir. Ve onbeş yıldan beri kımıldamadan ot bir döşek üstünde yatmaktadır, Halil Zeybek, 1954 yılında askerliğini yapmakta iken, o zaman yürürlükte olan bir kanuna uyularak madenlere getirilmiştir. Altı aylık temel eğitimden sonra madenlerde çalışmaya başlayan Halil, Asma ocağında kazalanmış, beli kırılmıştır. Halil Zeybek bir müddet tedavi edilmiş, fakat kendisinden artık işçi olarak istifade edilemiyeceği anlaşıldığından bu çilekeş maden işçisi bir kenara atılmıştır. Kendisine tek kuruş tazminat ödenmemiştir. Halil Zeybek hakkını aramak için sağa—sola başvurmuş fakat her kapı kendisine kapanmıştır. Ve genç yaşında kötürüm olan bu delikanlı, köyündeki tek gözlü eve yakınları tarafından taşınmış, yatırılmıştır, Halil Zeybek onbeş yıldanberi acılar içinde, bir lokma ekmeğe muhtaç yatıp durmaktadır.

Halil Zeybek zengin iktidarlarının sillesini yiyen ilk emekci değildir. Onun gibi milyonlarca emekci bugün yarı-aç sürünmektedirler.

Bu gazetede her zaman yazıldığı gibi emekçi sınıfının tek kurtuluş yolu zengin iktidarlarının saltanatına son vermektir. Emekçiler ellerindeki oy silâhını iyi kullanarak; Amerikayı, onun yurt içindeki kolları olan komprador burjuvazi, yüksek maaşlı müdür takımı ve toprak ağalarını tasfiye etmeli ve kendi iktidarını kendi nasırlı elleriyle kurmalıdır. Bunun gerçekleşmesi için emekçilerin kendi partileri olan Türkiye İşçi Partisi çatısı altında toplanmaları şarttır. Başka çıkış yolu yoktur.

Kapitalizm

sizdir. Hayatın bütün güzel şeyleri sonu gelmez bir ırmak gibi zengin ve mutlu küçük bir sınıfın havuzuna (kesesine) akar.

Kapitalizmde İŞÇİ lâf olarak istediğini yapabilen «HÜR» (Özgür) bir kişidir. Halbuki aslında İşçinin hürriyeti (Özgürlüğü) iyice sınırlıdır. İşçi (Emekçi), ancak patronun (İşverenin) ileri sürdüğü ezici şartları kabul etmek ya da açlığı seçmek konusunda hürdür (özgürdür). Artık kapitalizm yerine yeni bir toplumsal düzen doğuyor.

İŞÇİLERİN, KÖYLÜLERİN, TÜM EMEKÇİ HALKIN DÜZENİ SOSYALİZM.

Sahibi Hüsamettin Güven
Yazı İşleri Müdürü
A. Hamdi Dinler
Dizildiği ve Basıldığı
yer Bingöl Matbaası
6 Şubat - 1969
Sayı: 18

Yurt haberleri

KOMMER'İN ARABASI YAKILDI

Ankara Ortadoğu Teknik Üniversitesi Öğrencileri, Amerika Büyükelçisi Kommer'in arabasını yaktı.

Kommer, Emperyalist Amerikanın Türkiyeye yeni gönderdiği büyükelçidir. Daha önce, Amerikaya karşı kurtuluş savaşı veren Kahraman Vietnamlıların ülkesinde bulunuyordu ve Vietnam halkını en kanlı en insanlık dışı şekilde yok etmek için plânlar yapmıştır. Acep, sevgili dostumuz bu elleri kanlı elçiyi Türkiyemize neden yolladı ki? Üniversiteli genç arkadaşlarımız bu elleri kanlı plânlarla dolu, Amerikan Elçisi Kommer'in 200 bin liralık makam arabası ile okul bahçelerinde görünce tahrik olmuş ve arabayı yakmıştır.

Sömürücü Amerikanın Türkiyede işi yok.

Hukuk köşesi

doğruca bir avukata git ve pazarlığını yap. Eğer bir simsar vasıtasıyle avukata gidersen onun parasıda senin sırtından çıkar.

4) Bu davaların açılma müddeti ON SENEDİR. Onun için müddetini geçirmeden davanı aç yoksa hakkın yanar.

5) Avukatla anlaşınca NOTERDE yapacağın vekâletnamede «AVUKATA PARA ÇEKME SELAHİYETİ VERME. Dava bitince paranı kendin çek

Paranı kendin çekmemişsen, paranın asıl miktarını öğrenmeden avukatından paranı alma. Çıkan paranın kökünü anla ve paranı ona göre al. Okuma yazma bilmiyorsan güvendiğin birini yanına al.

İş kazaları hakkında söyleyeceklerim bukadar.

Haydi hoşça kal.